

Skånes
Innebandyförbund

SKÅNES INNEBANDYFÖRBUNDS

TRYGGHETSRAPPORT

2024-25

INLEDNING

För andra året skickades en enkät ut till tränare och ledare respektive ungdomsdomare och distriktsdomare verksamma i skånsk innebandy. Syftet är att kartlägga hur upplevelsen av hallklimat i stort är samt även ta reda på om och i vilken utsträckning man blir utsatt för kränkningar och hot i respektive roll. Målet är att se om arbetet med trygg innebandy ger effekt på upplevelse av den egna tryggheten och upplevelse av hallklimatet i stort inom skånsk innebandy. Enkäterna genererar ett index som mäter upplevelse av hallklimat, upplevelse av trygghet samt det egna bidraget till ett positivt hallklimat.

Skånes Innebandyförbund har mål att samtliga våra index för hallklimat respektive trygghet gällande både tränare och domare ska ligga över 5,0 säsong 26/27.

De två enkäterna ser lite olika ut. Enkäten till tränare och ledare är lite bredare och mer inriktad mot de olika nivåerna inom innebandyn – främst grön, blå, röd och svart. Enkäten riktad till domare går mer in på olika typer av kränkningar. Båda svarsgrupperna får svara på samma inledande frågor om upplevt hallklimat, känsla av trygghet och bidrag till ett positivt hallklimat.

Del 1 sammanställer enkäten till tränare och ledare och del 2 sammanställer domarnas enkät. Sammanställning följer enkäternas disposition. I slutet finns en sammanfattning med förslag på åtgärder.

Rapporten inleds här med presentation av de index som enkäterna resulterat i. En jämförelse finns till förra årets siffror.

Trygghetsindex 2025

Upplevd trygghet

Tränare – 5,26 (5,14 - 2024)

Domare – 4,83 (4,79 – 2024)

Upplevt hallklimat

Tränare – 4,55 (4,56 – 2024)

Domare – 4,17 (4,16 – 2024)

Eget bidrag till positivt hallklimat

Tränare – 5,09 (5,07 – 2024)

Domare – 4,78 (4,64 – 2024)

Vi ser en ökning i samtliga index utom upplevt hallklimat hos tränare där minskningen är marginell. I kommande avsnitt presenteras resultatet på enkät till tränare (Del 1) respektive domare (Del 2).

Enkäten har samlat in fler svar detta år vilket är glädjande och tyder möjligen på att det finns ett stort engagemang i frågor kring trygghet för alla inblandade i skånsk innebandy och speciellt utövare på barn & ungdomsnivå.

Del 1: Ledare och tränare om hallklimatet

Svarsfrekvens

Enkäten skickades ut till samtliga personer inom skånsk innebandy med aktiv ledar- och tränarroll sökbara i iBIS. Det resulterade i ett totalt 1377 e-postadresser. Hur många som faktiskt är aktiva ledare vet vi inte. De mail som studsats tillbaka och de som återkommit med mail att de inte längre är aktiva som ledare är borträknade från totala antalet. Fler som inte längre är aktiva kan ha ignorerat mailet och enkäten.

Efter ett första utskick och 2 st påminnelser hade 378 svar samlats in. Det motsvarar en svarsfrekvens på 27,5 %. Motsvarande andel för förra årets enkät är 25 % och ett totalt antal svar på 332..

Ålders- och könsfördelning

Åldersspannet sträcker sig från 13 år till +51 år och störst andel är över 40 år. De allra flesta tränarna, 55 %, är mellan 41-50 år. 24 % är 31-40 år. Den minsta åldersgruppen som svarar är 13-20 år respektive 21-30 år, motsvarande 3 respektive 4 %.

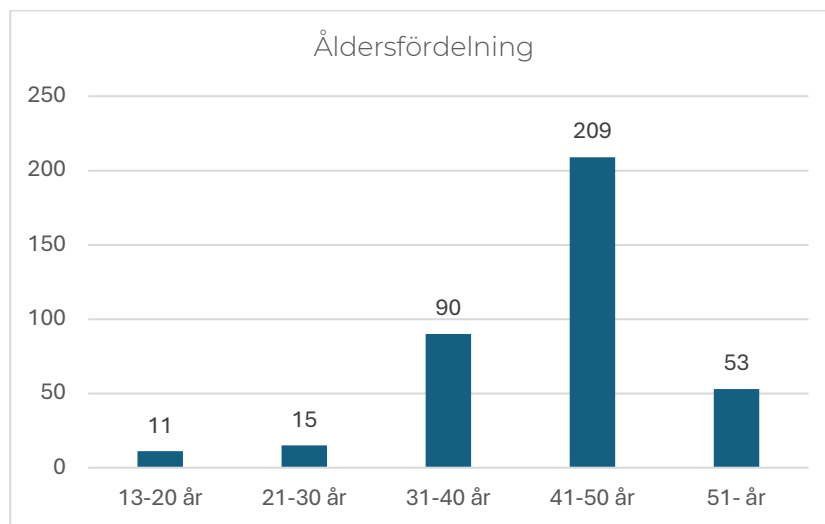

Diagram 1-1: Åldersfördelning.

81 % av de som har svarat på enkäten är män och 19 % kvinnor. Tabellen nedan visar fördelning kvinna respektive man i de olika ålderskategorierna. Det är inga större skillnader jämfört med 2024 års enkät, men några fler har svarat i de lägre åldrarna, men andelen skiljer sig endast marginellt.

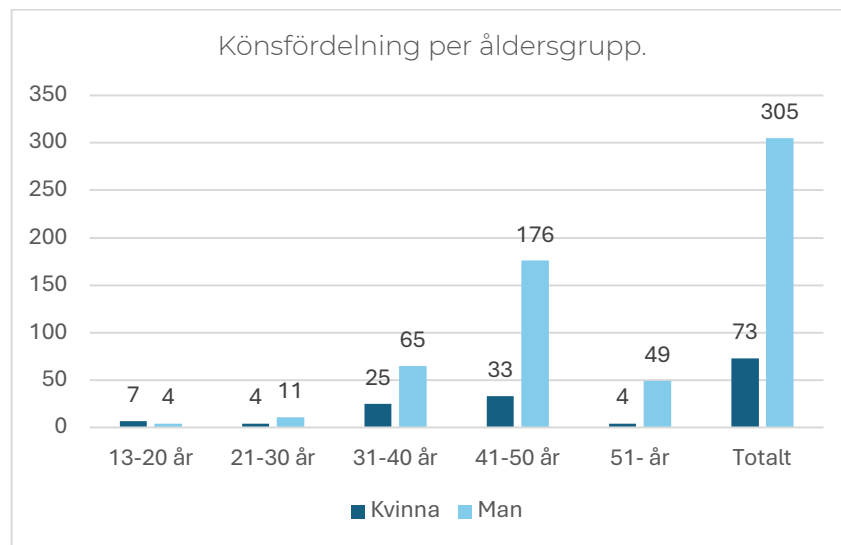

Diagram 1-2: Könsfördelning per ålderskategori.

Även detta år minskar andelen kvinnliga tränare med att åldern ökar. Bland tränare 31-40 år är andelen kvinnor 28 % (22 %, 2024) för att i nästa ålderskategori sjunka till ca 16 % (17 %, 2024) och landa på endast 7,5 % (8 %, 2024) i kategorin 51 år och uppåt.

Tränarens nivåtillhörighet

För att få en bild av i vilken utsträckning de olika nivåerna är representerade ställdes frågan vilken nivå man är tränare på. Frågan gav möjlighet till flera alternativ för de som är ledare på flera nivåer och tränar flera lag. Svaren sammanställs alltså för respektive nivå och i antal som är tränare på flera nivåer. I kategorin Flera nivåer ingår alltså minst två svar presenterade i övriga staplar.

Vissa svar framöver i sammanställningen kan vara svåra att härleda till vilken nivå det främst kan härledas till beroende på att man tränar spelare på flera nivåer.

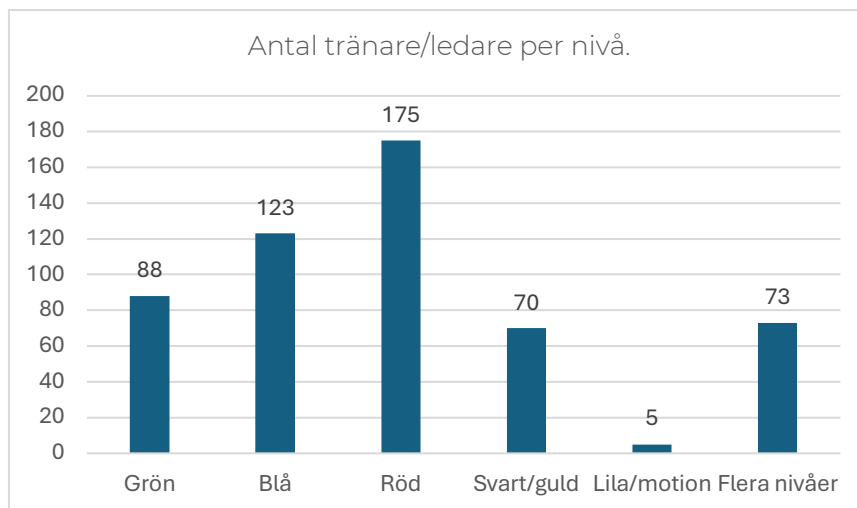

Diagram 1-3: Antal tränare/ledare per nivå.

Närmre hälften, 46 % är tränare på röd nivå – enbart röd nivå eller på flera nivåer. På röd nivå är spelarna 12-16 år gamla. Lite mer än en tredjedel är tränare på grön och blå nivå – där spelarna är 6-9 år respektive 9-12 år. De tränare som enbart leder lag på svart nivå/guldnivå, dvs juniorer och seniorer, 51 st, motsvarar 13,5 % och de som tränar lag på flera nivåer utgör 19,5 %.

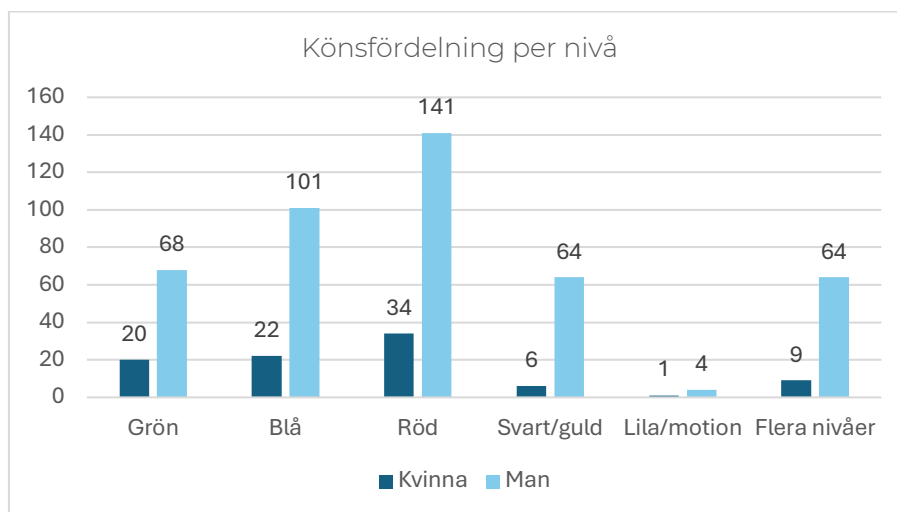

Diagram 1-4: Könsfördelning per nivå.

Andelen kvinnor som är tränare på grön nivå är ca 22 % vilket är samma nivå som 2024. På blå nivå har andelen kvinnliga ledare sjunkit från 25 % år 2024, till nära 18 %. På röd nivå är andelen kvinnor fortfarande drygt 19 % medan det på svart nivå/guldnivå har ökat från endast 2 % till 8,5 %.

Utbildning

Att vara tränare/ledare och inneha en ledarlicens är beroende av att man har gått en utbildning. Under säsongen för denna enkät finns inget krav på att alla ska ha ledarlicens. Minst en i båset vid match på grön, blå och röd nivå ska ha genomgått en Grundutbildning (GU). Skånes Innebandyförbund uppmuntrar ledare att gå utbildningar för att stärka sitt ledarskap och utvecklas som tränare. Det är ett led i att hålla en hög nivå och att säkerställa trygg innebandy ute i våra hallar och i innebandymiljön i stort.

Ett nationellt utbildningskrav träder in från säsong 25/26 vilket kommer förändra antalet utbildade ledare säsongerna framöver. Förändringen i upplevt hallklimat och upplevd trygghet hos alla roller i matchsituationer blir spännande att se kommande år.

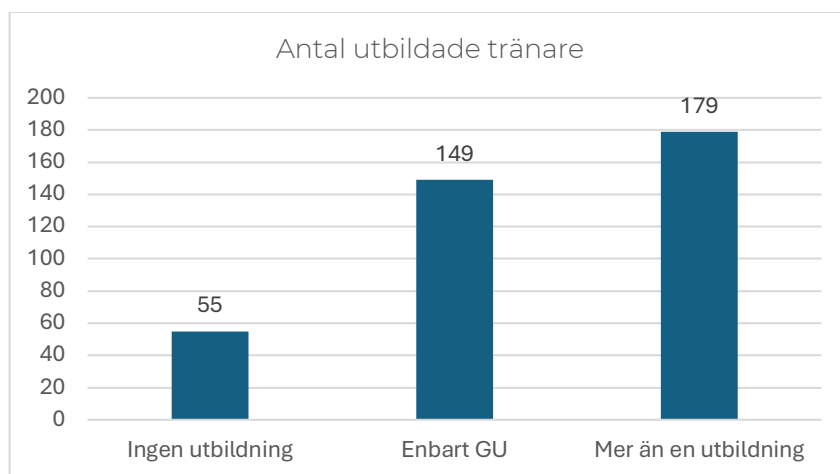

Diagram 1-5: Antal utbildade tränare

Närmre 87 % (328 av 378) av de svarande har gått minst en utbildning. Grundutbildningen är den första utbildningen man går och den innehåller delar som ger grundläggande kunskap om svensk innebandy, svensk innebandys utvecklingsmodell (SIU), trygg innebandy och om rollen som ledare.

Knappt 47 % har gått mer än en utbildning dvs utöver Grundutbildning har man gått en eller flera Steg-utbildningar och/eller målvaktsutbildning eller licensfortbildningskurser. Det är något färre än 2024, men total andel som har gått minst en utbildning ligger på ungefär samma nivå.

Trygghet

En av de stora frågorna i enkäten är hur man upplever tryggheten i våra hallar och i matchsituationer, och utifrån rollen som tränare eller ledare. Tränaren fick uppskatta känslan av trygghet till ett värde mellan 1 och 6 där 1 är *mycket otrygg* och 6 *mycket trygg*.

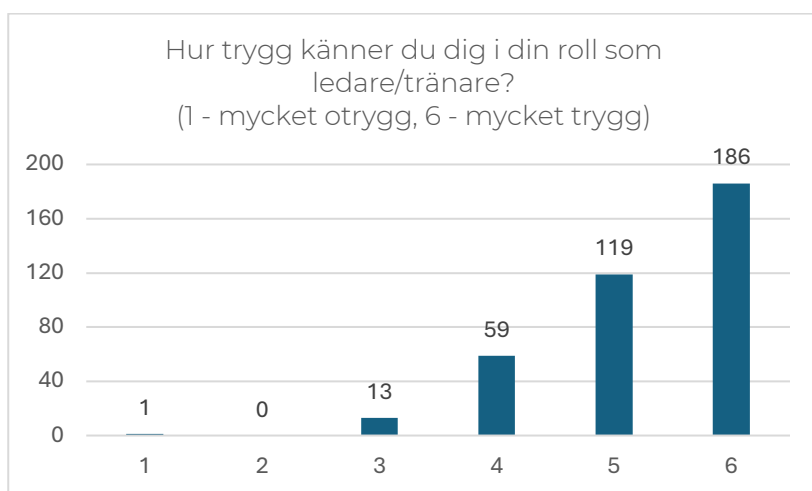

Diagram 1-6: Känsla av trygghet som ledare/tränare.

Svaren visar att nästan hälften – 49 % känner sig mycket trygga och uppskattade känslan av trygghet till en 6a på skala 1 till 6. Det är en ökning med 6 procentenheter från förra årets enkät. Tillsammans med de som uppskattade tryggheten till en 5a utgör det närmre 81 % av de svarande. Medel ligger här på 5,26 vilket är en ökning från 5,14 2024.

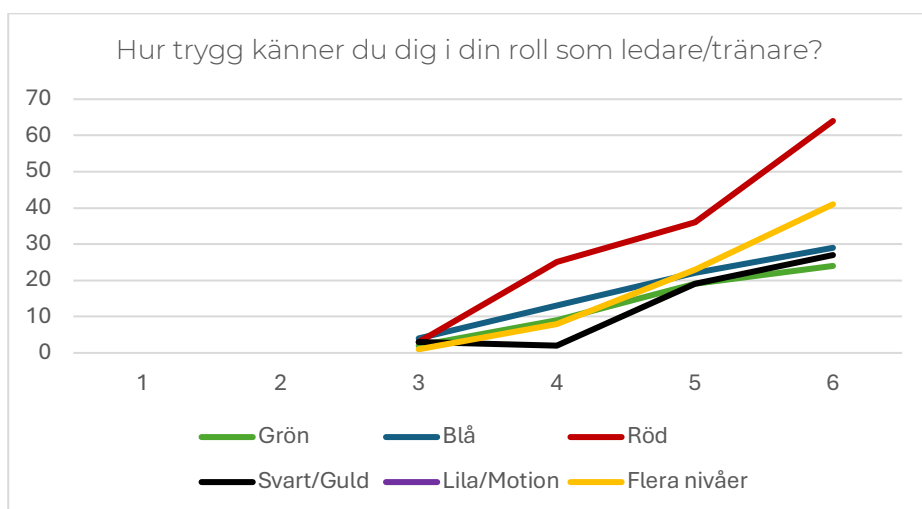

Diagram 1-7: Känsla av trygghet som ledare/tränare per nivå.

Delar man in ledarna efter nivå kan man se att på röd nivå och svart/guld-nivå känner större andel sig trygga i förhållande till andra nivåer. På röd och svart nivå/guldnivå bedömer fler trygghetskänslan till en 6a. 65 % av ledare på Svart nivå/guldnivå svarar 5 eller 6. På röd nivå är andelen 57 %.

Hallklimat

Hur hallklimatet upplevs är kopplat till den upplevda tryggheten. Med hallklimat menas den stämning som är ut i hallarna kopplat till det som händer innan, under och efter match.

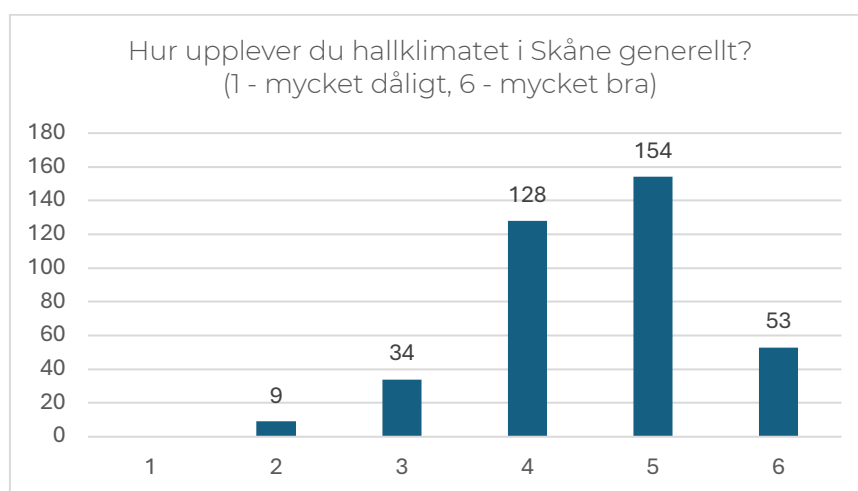

Diagram 1-8: Upplevelse av hallklimatet i Skåne.

På frågan hur man upplever hallklimatet generellt i samband med matcher runt om i Skåne landade snittet på 4,55. Det är en knapp försämring med 0,01 sedan 2024. Skalan går mellan 1 och 6 där 1 är mycket dåligt och 6 är mycket bra.

Hela 88 % anger ett svar mellan 4 och 6. Mellan 5 och 6 hamnar 55 % av svaren. 14 % gav hallklimatet högsta poäng. Svaren är lite mer spridda än för 2024. Något fler mot de lägre siffrorna, men också större andel som bedömt hallklimatet som högst.

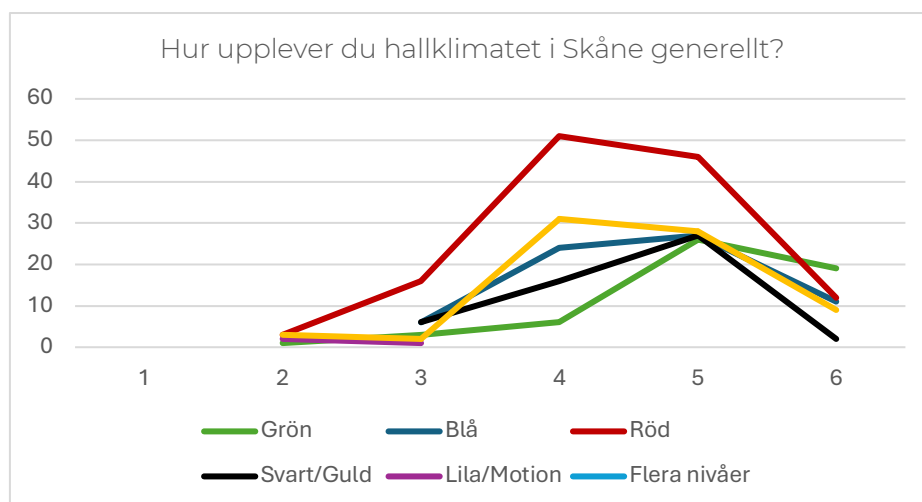

Diagram 1-9: Upplevelse av hallklimatet i Skåne per nivå.

Det är större andel av ledare på röd nivå som skattar hallklimatet till en lägre siffra. Detta skiljer sig från år 2024 där kurvan för röd nivå toppade på siffran 5 och inte 4. Generellt är det större andel som skattar hallklimatet till ett högre betyg.

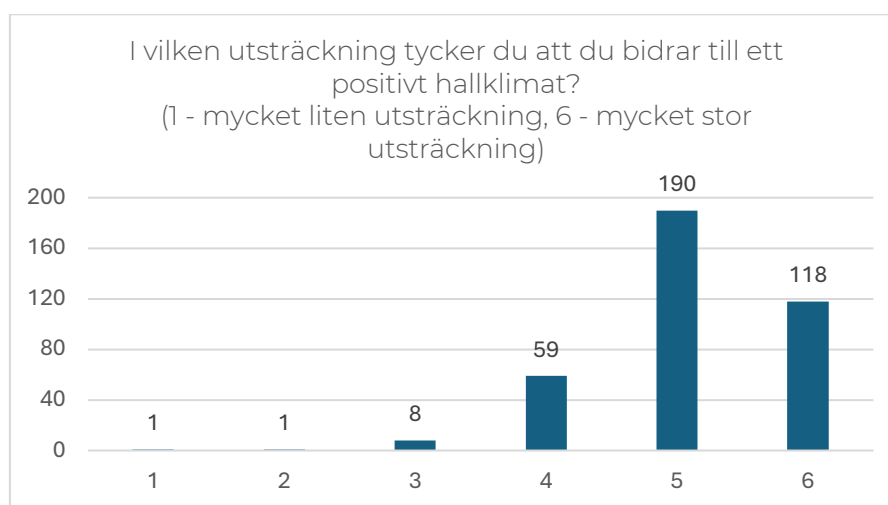

Diagram 1-10: Bidragande till positivt hallklimat.

Vidare fick de svarande uppskatta i vilken utsträckning man själv tycker att man bidrar till ett positivt hallklimat. 1 motsvarar mycket liten utsträckning och 6 motsvarar mycket stor utsträckning. Drygt 81 % bedömer att sitt eget bidrag till 5 eller 6. 50 % bedömer det till en 5a. Medel är 5,09 vilken är en knapp ökning från 5,07 2024. Skillnader i hur man upplever hallklimatet beroende på vilken nivå man är tränare på syns här nedan.

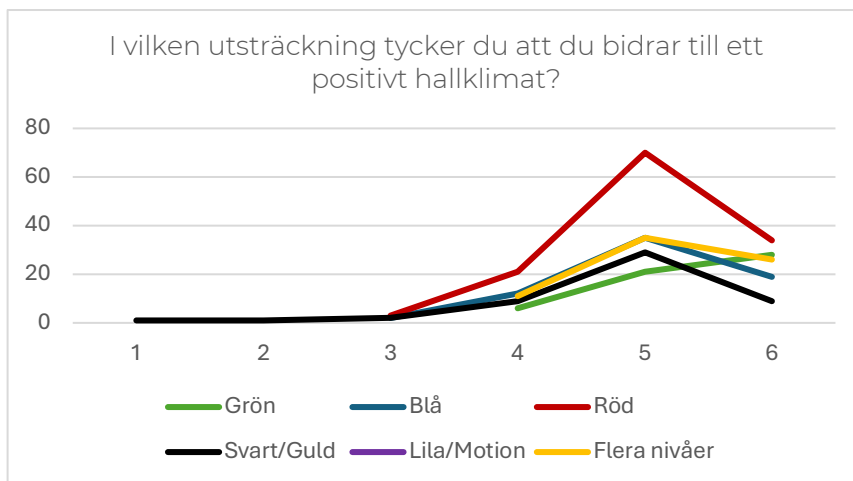

Diagram 1-11: Bidragande till positivt hallklimat per nivå.

Kurvorna visar respektive nivå och formen på kurvorna liknar varandra för röd, blå nivå och för tränare på blandade nivåer. Detta överensstämmer med 2024 års resultat. Svaren för grön nivå är den enda nivå som har en stigande kurva och fler som anger en 6a än en 5a.

Ett negativt hallklimat

En öppen fråga kompletterar svaren om hallklimat. Vi ville veta vad man upplever bidrar till ett negativt respektive positivt hallklimat. Generellt kan uppfattningen sammanfattas i ett citat.

"Att vuxna glömmer att det är barn/ungdomar som spelar och dömer."

Många upplever att ett dåligt hallklimat främst orsakas av föräldrar och ledare. Domare får också en hel del kritik – besluten upplevs som ojämna, engagemanget lågt och kommunikationen bristfällig. Flera önskar fler unga domare, gärna med stöd från erfarna coacher, samt en bättre dialog utan riks för bestraffning.

Tränare menar att vinster ofta prioriteras framför spelarutveckling, även i serier där resultat inte räknas. Detta skapar överdrivet fokus på prestation och stress vilket påverkar spelarnas utveckling negativt.

Brist på förståelse för barn med särskilda behov nämns också. Tränare som hetsar eller agerar otrevlig mot spelare och domare bidrar till en ogynnsam miljö. Publiken, särskilt föräldrar, ropar ofta på domare och spelare utan att förstå reglerna. Samtidigt lyfts enstaka föreningar fram som goda exempel där ledare tydligt kommunicerat vad som förväntas av publiken.

I enstaka föreningar råder en tuff kultur där "vinna till varje pris" går före respekt och laganda. Trash talk, fysiskt spel och dåliga förebilder på både läktare och sociala

medier bidrar också till ett osunt klimat. Oro finns särskilt kring fysiskt spel på grön nivå, där domare har svårt att sätta gränser. Många efterlyser striktare regler och att vuxna visar bättre exempel.

Det bidrar till ett positivt hallklimat

En öppen fråga ville ta reda på vad man som förening, och i sin roll som tränare, gör för att bidra till ett positivt hallklimat. Enkätsvaren visar att tydlig och respektfull kommunikation, särskilt inför och under match, lyfts som den viktigaste faktorn för att skapa en god stämning i hallen. Det finns en stark samsyn kring vad som kännetecknar ett positivt hallklimat – en miljö där spelare, domare, ledare och publik känner sig välkomna, trygga och respekterade.

*"Pratar alltid med truppen om hur man uppträder och agerar
som lagkamrater samt motspelare."*

Ett gott hallklimat grundar sig i gemenskap, glädje och respekt, där schysst spel och omtänksam coachning är norm, oavsett matchens utgång. Alla i hallen har ett ansvar för att bidra till en positiv upplevelse. Att visa respekt, uppmuntra goda beteenden, ta ansvar för ordning och visa omsorg om miljö och material.

Ledare och tränare förväntas agera när något inte är okej, både på och utanför planen. Särskilt betonas vikten av att reagera vid olämpligt beteende från spelare. Även olämpligt beteende från spelare. Även publikens roll är central. Föreningarna behöver tydligt informera om att publiken förväntas bidra positivt – att heja och stötta, inte ifrågasätta domare eller ropa kränkande kommentarer.

Genom gemensamma värderingar, tydlig kommunikation och aktiva förebilder kan vi tillsammans skapa goda förutsättningar för en trygg, utvecklande och inspirerande idrottsmiljö för alla.

Kränkning och hot

Ett positivt hallklimat är fritt från kränkningar och hot. Därför vill vi ta reda på i vilken utsträckning man som tränare eller ledare har blivit utsatt för kränkning eller hot i samband med match.

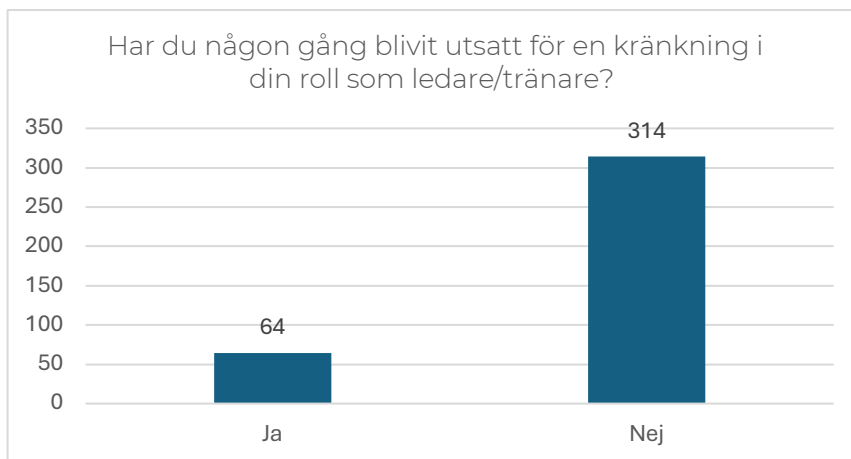

Diagram 1-12: Ledares/tränares utsatta för kränkning.

Knappt 17 % (64 av 378) anger att de har blivit utsatta för kränkning. Det är samma andel som föregående års enkät. Det motsvarar nästan var femte person.

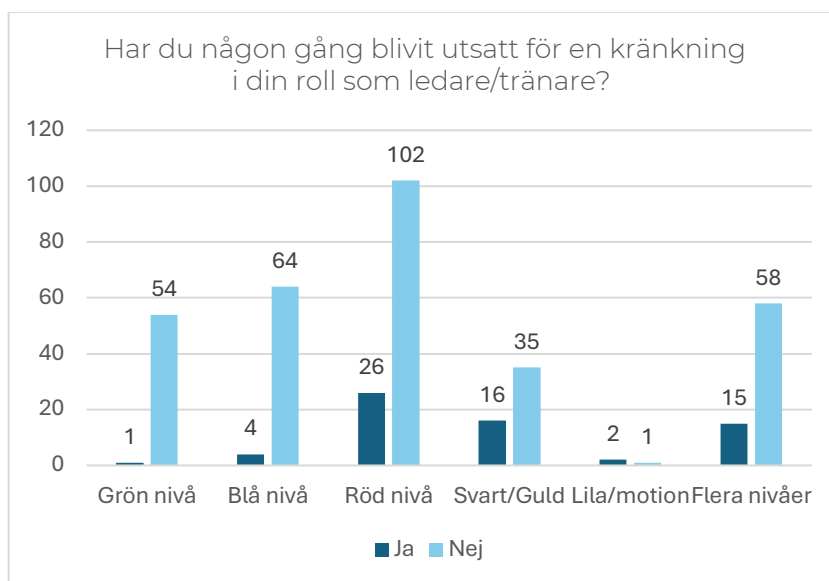

Diagram 1-13: Ledares/tränares utsatta för kränkning. Per nivå.

Uppdelat i nivåer ser man att ju högre nivå desto mer förekommande att bli utsatt för kränkning. Likt förra året är det drygt var tredje tränare på svart/guldnivå som har blivit utsatt för kränkning. På röd nivå är det ca 20 %, samma som 2024, och på blå och grön nivå är det 6 % (närmre 12 % 2024) respektive 2 % (5 % 2024). Minskningen är därmed främst på de lägsta nivåerna.

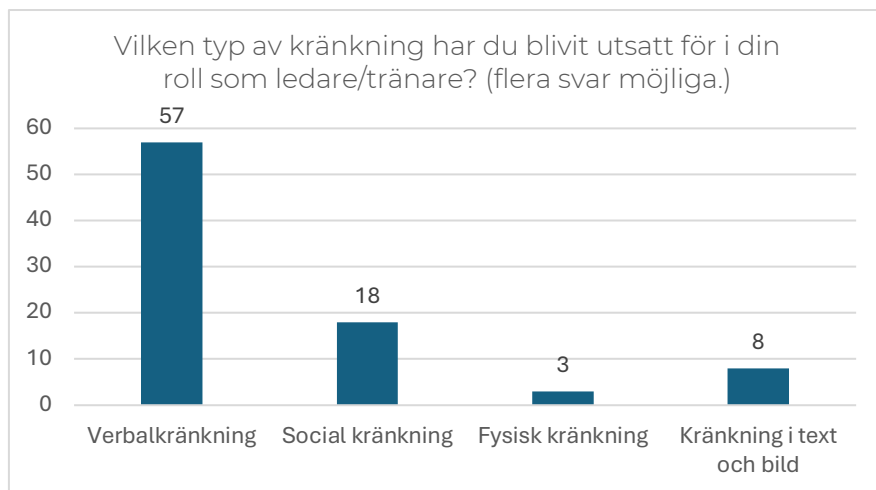

Diagram 1-14: Typ av kränkning.

Den typ av kränkning som är vanligast förekommande är verbal kränkning – att man använder ord för att kränka någon under matchspel eller i anslutning till matchen. Näst mest förekommande är Social kränkning – när man till exempel uttrycker sig med kroppsspråk, miner och handrörelser. Enbart 18 svarade att de har blivit utsatta för social kränkning.

Kränkning i text och bild förekommer också. 8 st anger att de blivit utsatta. Det kan handla om att man använder sig av sociala medier och lägger kommentarer och reaktioner i t ex Innebandyappen och andra offentliga forum. Fysisk kränkning är att kränka någons personliga utrymme. Att vara för nära eller till och med utdela slag eller knuffa till. Endast 3 st anger att de blivit utsatta för fysiskt hot.

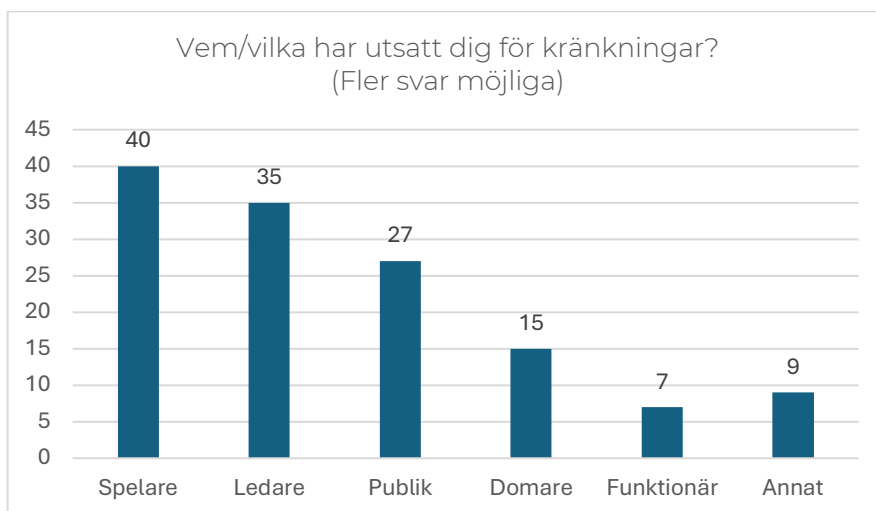

Diagram 1-15: Vem som utsätter för kränkningar.

Vem är det då som har utsatt tränaren/ledaren för kränkning? Vanligast är spelare och ledare, men även publiken. Det är inte identifierat vilken typ av kränkning det är tal om, utan här handlar det om kränkning oavsett art.

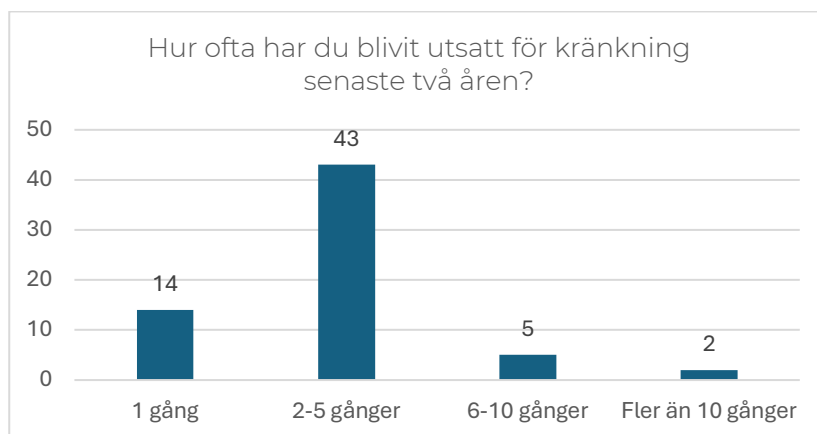

Diagram 1-16: Antal gånger man har blivit utsatt för kränkning.

Bland de som har blivit utsatta för kränkningar uppger 43 stycket att det under de senaste två åren har inträffat 2-5 gånger vilket är 5 fler än förra året men andelen i % är densamma. 14 st anger att det enbart hänt 1 gång. I förra årets enkät var det ingen som angav 6 gånger eller fler. Denna gång handlar det om 7 st.

Med en öppen fråga fick vi svar på vilken typ av kränkningar som förekommer. Många tränare och ledare har upplevt en bredd av kränkande beteenden, både från egna föreningsmedlemmar och från besökande föreningar. Kränkningarna rör sig ofta om verbala påhopp, social utfrysning och nedvärderande kommentarer. Det sker i de flesta fall i direkt anslutning till match.

Många delger att de blivit kallade saker som "idiot", "hora", "dum i huvudet", "gubbjävel" och "pucko". Dessa uttryck kommer från både publik, spelare och ibland ledare i motståndarlag. Det förekommer utfrysning inom den egna föreningen. Flera beskriver känslor av exkludering, exempelvis att inte bli kallad till sociala aktiviteter, utebliven kommunikation, eller att andra ledare ignorerar dem.

Publikens beteende återkommer ofta bland svaren, exempelvis högljudda och aggressiva kommentarer, ifrågasättande av ledarskap samt påhopp direkt efter matcher. Det gäller även från föräldrar i det egna laget. Ryktesspridning, anklagelser, nedlåtande beteende kopplat till kön, ålder och erfarenhet framkom även i enkäten.

Sammanfattningsvis visar svaren tydligt att kränkande beteende förekommer i flera led inom innebandyn – från spelare till publik och föreningsorganisation. Många uttrycker en oro för att dessa beteenden, om de inte hanteras, riskerar att påverka engagemanget negativt, särskilt bland unga eller nya ledare. Det

framkommer också att det finns behov av tydligare gränssättning, mer stöd till ledare samt insatser för att förbättra kulturen i hallarna.

Hot

Utöver frågor om kränkning vill vi ha reda på i vilken utsträckning och på vilket sätt man har blivit utsatt för hot.

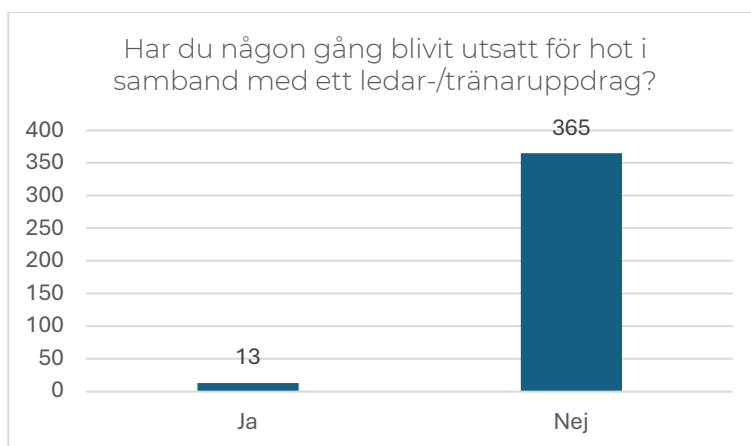

Diagram 1-17: Ledares/tränares utsatta för hot.

Närmre 98 % anger att de inte blivit utsatt för hot vilket är glädjande siffror. 2 % har dock blivit utsatta för hot på något sätt.

Värt att notera är att av de som blivit utsatta för hot är det en tränare på blå nivå, och resterande på röd och/eller svart nivå/guldnivå.

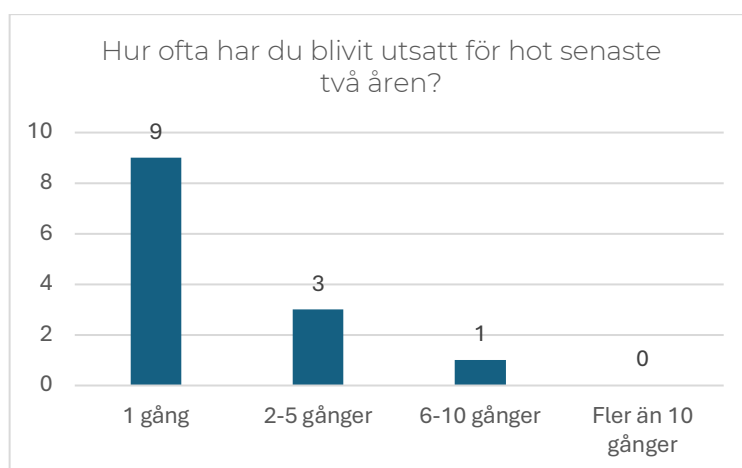

Diagram 1-18: Antal gånger man har blivit utsatt för hot.

4 svarande anger att de under de senaste två åren blivit utsatt för hot 2-5 gånger. 3 anger att det bara har inträffat en gång på två år. Ingen anger att de blivit utsatt 6 gånger eller mer.

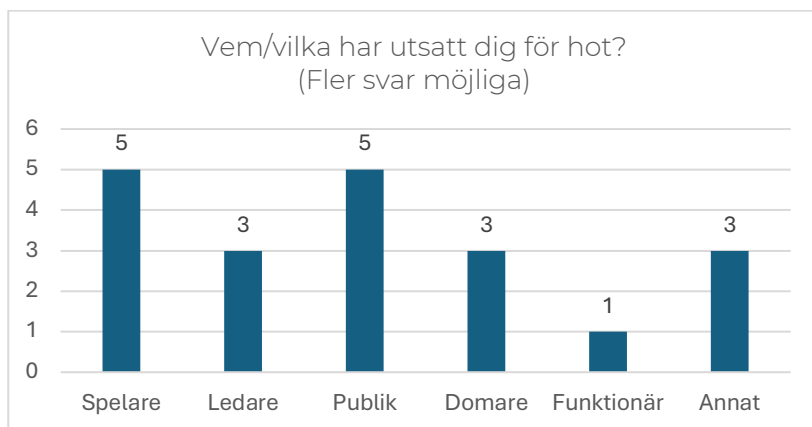

Diagram 1-19: Vem som utsätter för hot.

Hoten kommer från publik och spelare i störst utsträckning och även från flera håll under samma situation. Ledare, domare och övriga (kan t ex vara föräldrar) utsätter även för hot.

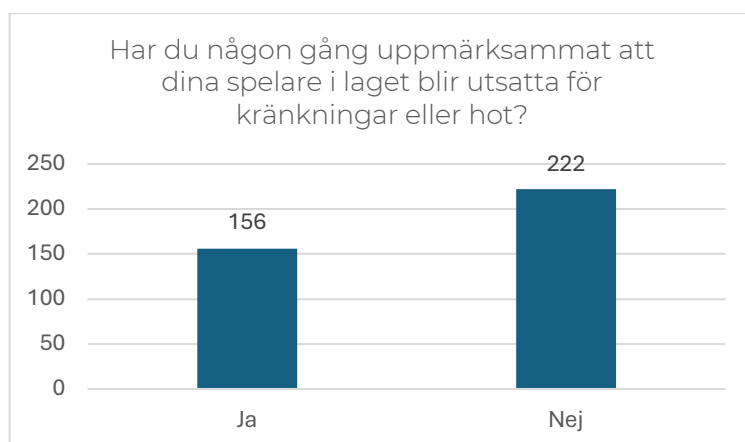

Diagram 1-20: Uppmärksammade kränkningar och hot mot spelare i det egna laget.

Som tränare/ledare har man även ansvar för sina spelare i laget, vilket innebär att hålla koll på vad de egna spelarna som till största delen är barn och unga, får utstå i och kring en matchsituation. Därför ställde vi frågan om man har uppmärksammat om spelarna har blivit utsatta för kränkningar eller hot. 41 % anger att de har uppmärksammat att det har inträffat. Det motsvarar 156 av 378 svarande. Det är en sänkning från 45 % år 2024.

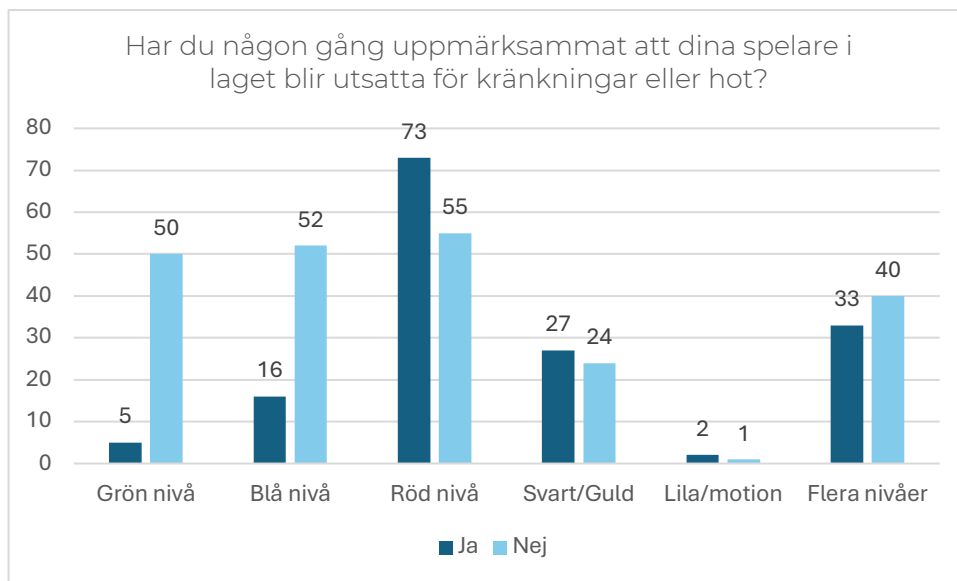

Diagram 1-21: Uppmärksammade kränkningar och hot mot spelare i det egna laget. Per nivå.

Det är mer förekommande på de högre nivåerna att spelare utsätts för kränkningar och hot. Förhållandet är ungefär detsamma som 2024 för röd nivå och svart/guldnivå. Det är en mindre andel utsatta på blå nivå jämfört med 2024. 23,5 % 2025 mot ca 37 % 2024. På grön nivå är det en låg andel, men att det ens förekommer är anmärkningsvärt.

Om en spelare har blivit utsatt för kränkningar eller hot finns det olika tillvägagångssätt för att stötta, åtgärda eller förändra. En öppen fråga tog reda på exempel. Åtgärderna är såklart beroende på vilken typ av händelse som uppstått. De svar som samlats in indikerar på olika arbetssätt, och de vanligaste åtgärderna är:

- Direktkommunikation. Många har valt att prata direkt med den utsatta spelaren, deras föräldrar samt berörda spelare och ledare från motståndarlaget.
- Öppen dialog i laget. Flera har tagit upp händelsen i laget för att diskutera värderingar och förväntningar på beteende.
- Anmälningar och rapportering. Användning av verktyg som Klimatkollen och disciplinära åtgärder har förekommit, även om vissa uttrycker irritation över bristande återkoppling.
- Stöd och uppföljning. Det finns exempel på individuellt stöd till den utsatta spelaren samt uppföljning under kommande träningar för att säkerställa välmående och trygghet.
- Konflikthantering inom laget. Försök att lösa konflikter inom laget genom att undvika att sätta spelare mot varandra och genom att ha öppna samtal om händelser.

Denna mångfald av åtgärder speglar en vilja att hantera situationerna på ett ansvarfullt och mångsidigt sätt.

Klimatkollen

Om händelser uppkommer i samband med matchsituationer finns det en rapporteringsväg genom Klimatkollen för att få vidare hjälp med hantering. Klimatkollen är Skånes Innebandyförbunds verktyg för att samla in incidentrapporter. Ett formulär finns att fylla i via förbundets hemsida - innebandy.se/skane/domare/klimatkollen. Domare, ledare, spelare, funktionär och publik kan lämna in sin feedback på sin upplevelse i samband med match runtom i Skåne. Även positiv feedback är välkommet.

Vi frågade om man har rapporterat händelser i Klimatkollen när man själv eller något annan har fått utstå kränkningar eller hot. 120 av 156 svarar Nej.

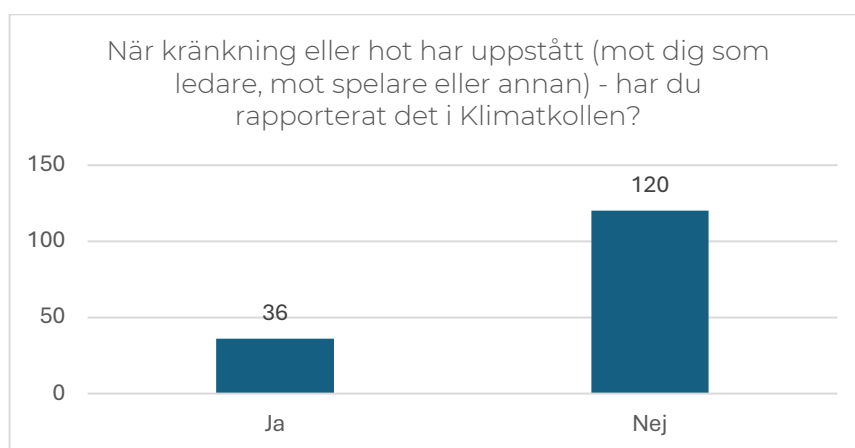

Diagram 1-22: Rapportering i Klimatkollen.

Det har skett en ökning av rapporterade händelser upp till 23 % jämfört med förra året då endast 10 % rapporterar in händelser till Klimatkollen. Det är fortfarande en siffra som behöver öka men det indikerar på en ökning av antalet rapporterade fall. Noteras bör att det inte betyder att det sker fler händelser, men att fler händelser rapporteras.

En öppen följdfråga ställdes för att ta reda på orsaken till varför man inte rapporterar händelser i Klimatkollen. Vilka hinder finns och hur agerar man efter att en händelse har inträffat?

De mest återkommande skälet till varför man inte rapporterar händelser är att man inte känner till Klimatkollen. Det är ett återkommande svar även vid förra årets

enkät. Många tränare och ledare kände inte till Klimatkollen och vet inte om att det är ett verktyg att använda sig av.

Exempel:

"Visste inte att det fanns."

"Vad är Klimatkollen?"

"Har inte koll på klimatkollen."

"Visste inte att jag som ledare kunde göra det."

Det var även många som bedömde att situationen inte var tillräckligt allvarlig eller att de kunde lösa incidenten direkt på plats. Tredje mest förekommande svaret var tränarens eller ledarnas brist på tid, glömska eller ork.

En del av de som svarade uttryckte även irritation/frustration över att Klimatkollen inte ger återkoppling eller att det inte händer något när de rapporterar. De efterfrågar återkoppling för vidare arbete med Klimatkollen.

Flera uttryckte osäkerhet kring vad som är värt att rapportera. Var gränsen går för vad som ska anmälas? Till exempel:

"Tycker det är svårt att avgöra vilken nivå man ska lägga sig på".

"Verkade inte allvarligt nog."

"Det är mycket affekt, känslor – det lugnar sig efteråt."

Obehag inför match

Trygghet är kopplat till att inte behöva oroa sig inför en match oavsett vilken roll man har – spelare, ledare eller domare. Obehaget kan sätta en stämning som kanske även känns av i laget.

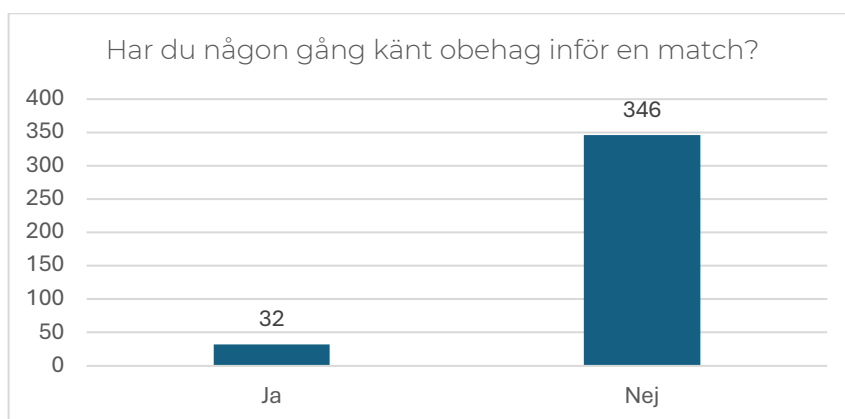

Diagram 1-23: Känsla av obehag inför match.

Endast 8 % har känt obehag inför en match vilket är samma andel som 2024. Det är positivt att det inte har ökat, men det är önskvärt att andelen sjunker. Det är inte sagt vad obehaget specifikt grundar sig i.

Av de 32 som känt obehag inför en match har:

- 14 st blivit utsatta för kränkning
- 5 st blivit utsatta för hot
- 24 st uppmärksammat att spelare i laget blivit utsatta för kränkningar eller hot.

Öppen fråga ställdes om vad obehag inför match beror på. Det är mycket känslor inblandade inför matcher. Flera tränare och ledare beskriver oro inför matcher mot lag som brukar kunna spela fysiskt, vårdslöst eller med avsikt att skada. En del av oron byggs upp av upplevd bristande domarinsats. Domarna upplevs ibland som oförmögna att avstyra dåligt beteende eller farligt spel, vilket bidrar starkt till obehag. Ledare beskrivs som aggressiva, respektlösa eller som uppviglar sina spelare till fult spel. Oprofessionellt beteende hos ledare och tränare beskrevs så här:

"Tränare som står och skriker, hetsar sina spelare"

"Tränare bestämmer att spela "tufft" på grön nivå."

"Ledare som är otrevliga mot sina egna spelare."

"Tränare bryr sig inte om skador – bara vinst."

Flera beskriver oro över att publiken bidrar till dålig stämning, ibland med glåpord riktade mot barn eller ledare. Viss osäkerhet finns också kring om motståndarlagets ledare och spelare kommer uppträda respektfullt, särskilt på grön nivå. Man kan uppleva otrygghet inför det som komma skall för att man inte vet hur andra ledare och spelare kommer bete sig, och man är osäker inför hur publikens beteende ska påverka barnen.

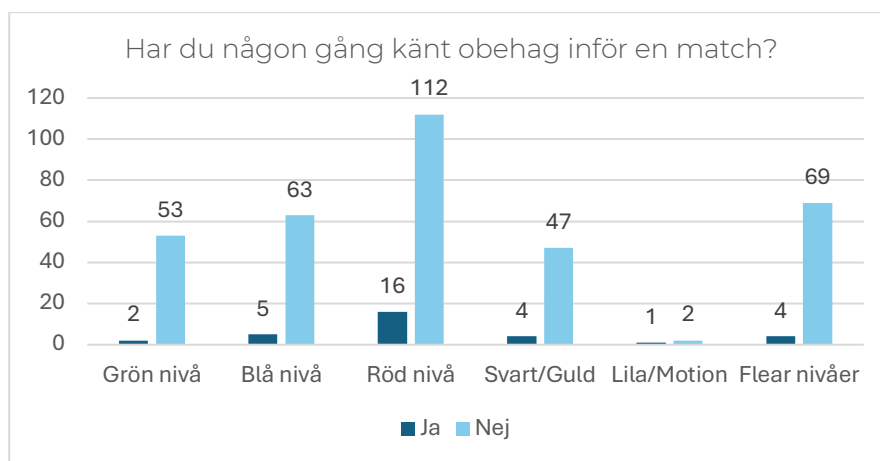

Diagram 1-24: Känsla av obehag inför match. Per nivå.

Likt förra året är de flesta som känner obehag inför en match är tränare på röd nivå. 12,5 % av tränare på röd nivå har någon gång känt obehag. På övriga nivåer är det endast ett fåtal som upplever obehag – grön nivå, 3 %, blå nivå 7 % och svart nivå 8 %. En viss förändring kan noteras till det positiva med undantag för svart/guldnivå där andelen har ökat något jämfört med året tidigare.

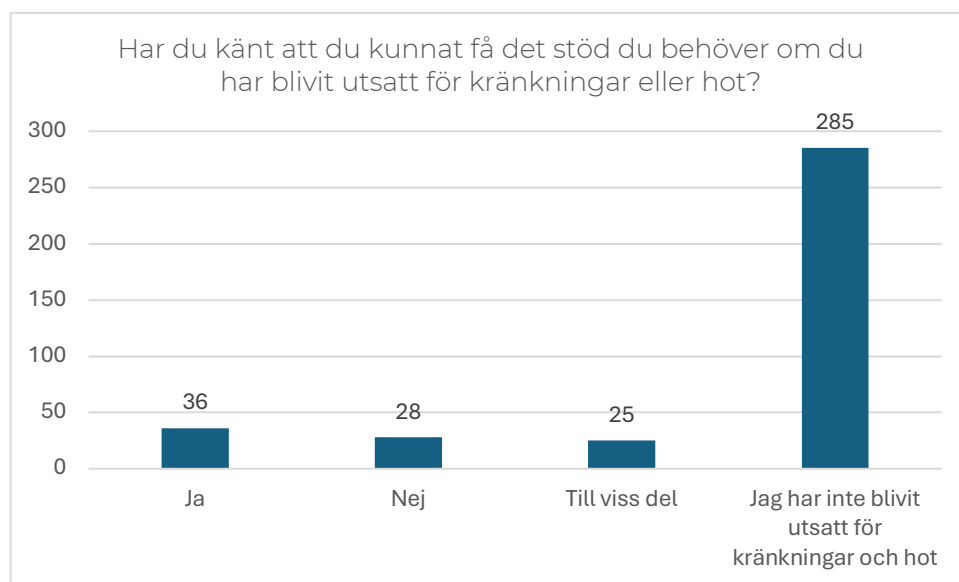

Diagram 1-25: Stöd vid kränkningar och hot.

Av de som blivit utsatta för kränkningar eller hot (89 st) svarar 40 % (44 % 2024) att det fått det stöd de behöver. 31,5 % (32 % 2024) tycker inte att de fått stöd och drygt 28 % (23 % 2024) tycker att de till viss del har fått det stöd som de behövde.

Tränare och ledare i skånska innebandyföreningar upplever att de får stöd från olika håll när det gäller att hantera utmaningar och svårigheter som uppstår. Stödet varierar beroende på situation och kan komma från olika aktörer inom och utanför föreningen. Detta kan inkludera samtal med styrelsemedlemmar, tränarkollegor, andra ledare inom föreningen och föräldrar. Dessa samtal kan hjälpa till att bearbeta svårigheter och hitta lösningar på problem.

Sammanfattningsvis visar svaren att stöd upplevs som varierande och ofta situationsberoende. Många tränare och ledare får stöd från sina egna föreningar, medan andra får stöd från externa aktörer, eller genom samtal med andra ledare och föräldrar. Det finns också exempel på att domare har varit behjälpliga i specifika situationer.

Vidare ville vi veta vilket typ av stöd man önskade att man fick. De svarande uttrycker behov av ett tydligt, tryggt och strukturerat stöd i händelse av incidenter. Framför allt efterfrågas stöd från föreningen och tränarkollegor, i form av

uppsbackning, samtal och gemensamt agerande. Tydliga rutiner och kontaktvägar, både inom förening och från Skånes Innebandyförbund, inklusive återkoppling efter anmälan.

En del efterfrågar konkreta åtgärder så som avstängningar, varningar och uppföljning av återkommande problem från förbundet. Många efterfrågar samtalsstöd med förbund och föreningen. Andra lyfter även vikten av att bli lyssnade på, tagna på allvar och känna sig trygga i processen, både före, under och efter en händelse. Tränare och ledare vill se att det sker ett efterarbete efter att en händelse har rapporterats, både från förbundet men även från berörd förening.

Sluta sitt tränaruppdrag

Det sista vi önskar är att ledare i skånsk innebandy slutar sitt ledaruppdrag på grund av hur hallklimatet är och upplevs. En rak fråga ställdes om man någonsin funderat på att sluta engagera sig i innebandy pga hallklimatet.

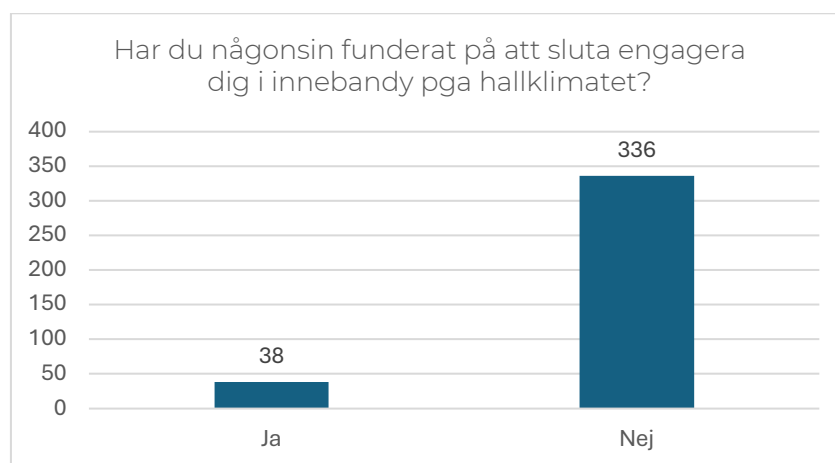

Diagram 1-26: Funderingar på att sluta sitt tränaruppdrag.

Dessvärre har andelen som svarat ja på denna fråga ökat från förra året. Från 5 till 10 %. Det är fortfarande hela 90 % som vill stanna kvar och engagera sig i innebandy. Vi har inte tagit reda på orsaken eller orsakerna till att dessa 38 tränare tänker i dessa banor, men enkätsvaren i övrigt kan såklart ge en indikation.

Del 2: Domare om hallklimatet

Svarsfrekvens, kön- och åldersfördelning

Enkäten om domares arbetsmiljö och upplevelse av hallklimatet skickades ut till 224 e-postadresser. Totalt antal svar landade på 107 st vilket motsvarar en svarsfrekvens på närmre 48 % vilket är något mer än förra årets 45 %. Av 107 svar är 48 st Ungdomsdomare (UD) och 59 st Distriktsdomare (DD). Könsfördelningen syns i diagrammet nedan.

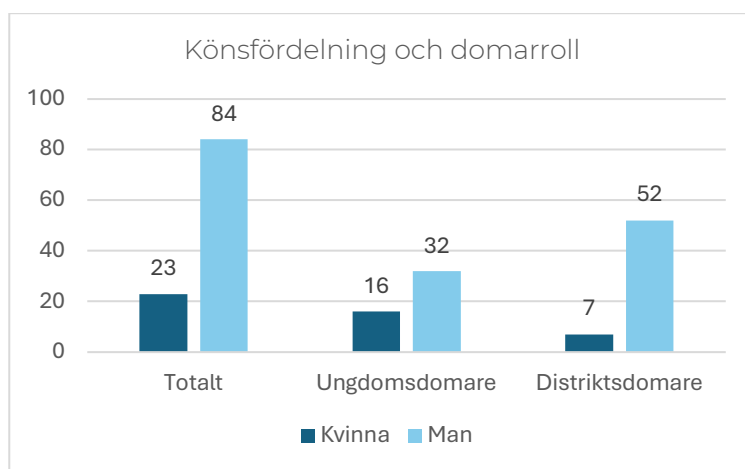

Diagram 2-1: Könsfördelning och domarroll.

21,5 % av de som svarat är kvinnor, 78,5 % är män. Det är något större andel män jämfört med förra årets 76 %. Antalet kvinnor som deltar med sina svar har alltså sjunkit. Av Ungdomsdomare är 33 % kvinnor och bland Distriktsdomare är endast närmre 12 % kvinnor. Domarkåren i stort har en könskvot på runt 30 % bland Ungdomsdomare och 14 % bland Distriktsdomare vilket gör att åldersfördelningen för enkätsvaren är representativ.

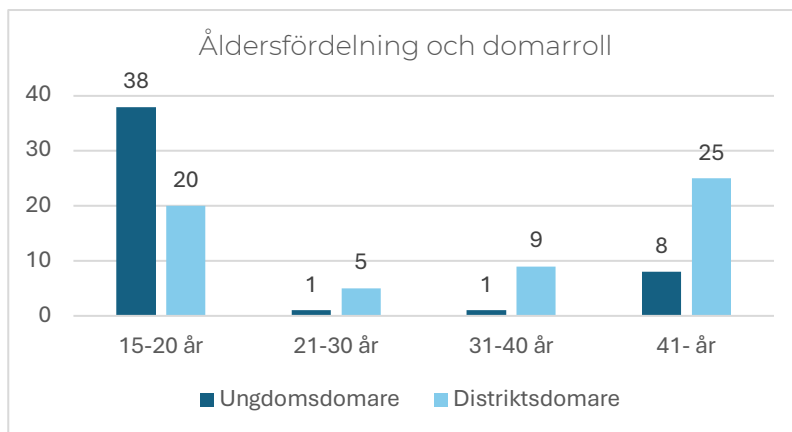

Diagram 2-2: Åldersfördelning och domarroll

Den största gruppen av domare är 15-20 år. Det motsvarar 54 % (53 % 2024). De 41 år och över motsvarar närmre 31 % (33 av 107). I den lägsta åldersgruppen är det flest Ungdomsdomare och i den äldre gruppen flest Distriktsdomare.

Trygghet och upplevelse av hallklimat

En första del av enkäten vill ta reda på hur trygg man känner sig i sin roll som domare och hur man upplever hallklimatet. Denna bedömning ligger till grund för beräkning av ett snitt, eller ett trygghetsindex och index för hallklimatet, för jämförelse över tid. Målsättning för skånsk innebandy är i denna fråga ett index över 5 till säsong 26/27.

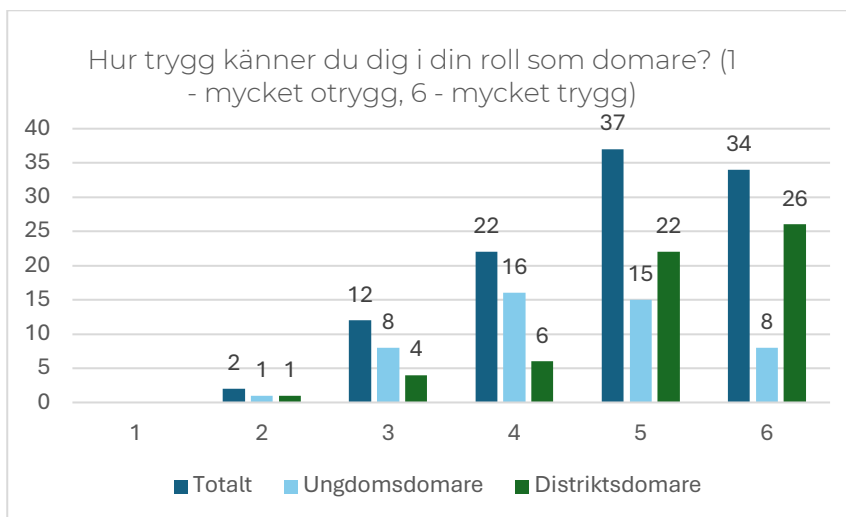

Diagram 2-3: Hur trygg känner du dig i din roll som domare?

Ungdomsdomare tenderar att känna sig mindre trygga. För Ungdomsdomare planar staplarna ut mellan 4, 5 och 6 medan det för Distriktsdomare stegar ju högre uppskattad trygghet. Snittbetyget på trygghet landar på 4,83 (4,79 2024). En liten ökning från förra årets snitt vilket är positivt.

Upplevelse är hallklimat är en bedömning av hur man upplever arbetsmiljön som domare när man är matchsituationer dvs före, under och efter match. Snittbetyget är 4,17 (4,16 2024). En marginell ökning från förra året.

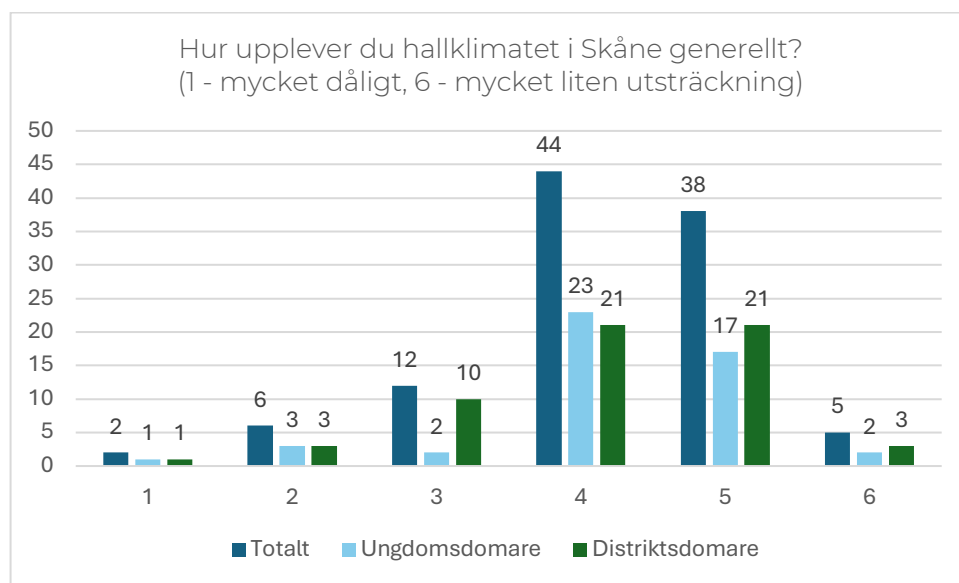

Diagram 2-4: Upplevelse av hallklimatet i Skåne.

Det andra värdet som är värt att sammanfatta i ett snittbetyg är i vilken utsträckning man tycker att man bidrar till ett positivt hallklimat. Snittbetyget landar på 4,78 vilket är en ökning från de 4,64 från 2024. Förhållandena är liknande mellan Ungdomsdomare och Distriktsdomare.

Jämfört med 2024 är det något fler som värderar sitt bidrag till positivt hallklimat till en 5a.

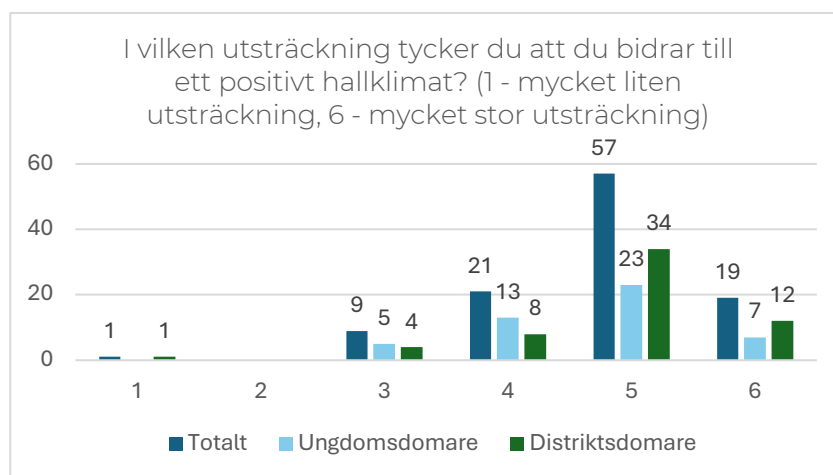

Diagram 2-5: Bidrag till positivt hallklimat.

En följdfråga ställdes kring vad man tror det till störst del är som bidrar till negativt hallklimat. Främst anges föräldrar, tränare och publik till de som bidrar till negativt hallklimat. Det är arga och otrevliga kommentarer och ifrågasättande av domslut. Det påverkar inte bara domarna utan även spelare. Andra ledare och även spelare kan också bete sig negativt och i sin tur påverka andra runt omkring.

Avsaknad av trygghet och stöd anges som förutsättningar som har negativ påverkan på domare. Även att både publik, tränare och spelare har okunskap kring regler påverkar domarrollen. Det blir att andra sätter sig över domarens beslut och heller inte ger utrymme för domaren att göra misstag.

Sammanfattningsvis kan sägas att attityd och klimat i stort påverkar domare i sin roll vilket skapar otrygghet i arbetsmiljön.

KRÄNKNINGAR OCH HOT

Vidare vill vi genom enkäten ta reda på om kränkningar och hot förekommer och i så fall i vilken utsträckning. Vem är det främst som har utdelat kränkningar och hot kartläggs också. Följande typer av kränkningar frågades det om:

Verbal kränkning innebär t ex skällsord, förolämpningar och ryktesspridning.

Social kränkning innebär t ex utfrysning, blickar och miner.

Fysisk kränkning innebär t ex slag, knuffar, tafsningar och förföljelse.

Kränkning text och/eller bild innebär t ex sms, mms, e-post, lappar, klotter, Svensk Innebandys app, chattar m.m.

De olika typerna av kränkningar förklarades för den svarande i inledning till frågorna. Vi vill även att man själv ger exempel på vad man har blivit utsatt för. Vissa svar går ihop i varandra. Ett exempel skulle kunna vara att man blivit utsatt för verbal kränkning och samtidigt fått en knuff.

Verbal kränkning

Hela 56 % anger att de har blivit utsatta för verbal kränkning i sin roll som domare. Det är en ökning med 6 procentenheter sedan förra året. Även detta års enkät är verbal kränkning den vanligaste av de kränkningar som vi frågade efter.

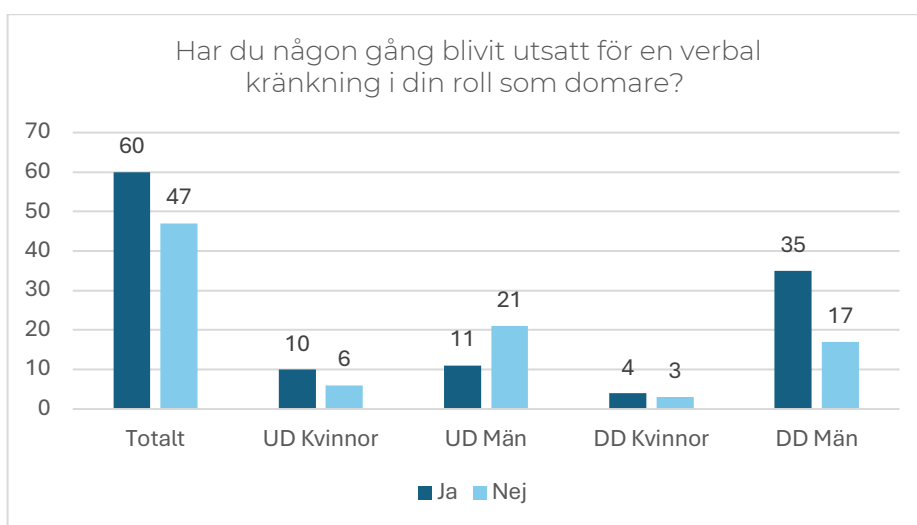

Diagram 2-6: Utsatt för verbal kränkning.

14 av 60 är kvinnor och 10 av 60 är kvinnliga Ungdomsdomare. Störst är andelen distriktsdomare och män. De utgör 35 av totalt 60. Det motsvarar ungefär samma förhållanden som förra årets enkät.

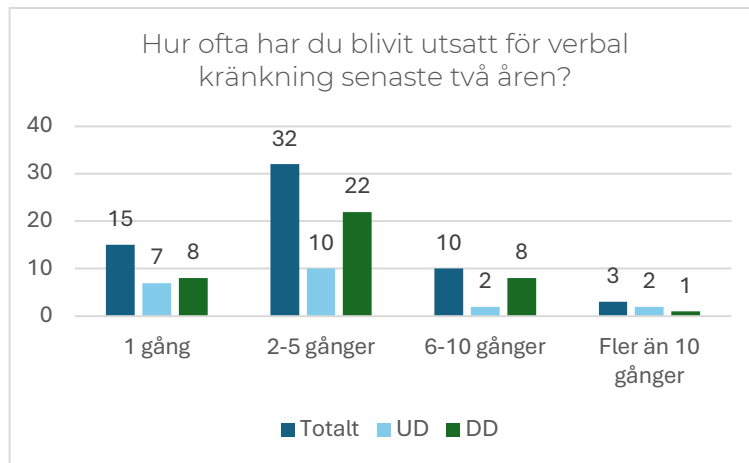

Diagram 2-7: Utsatt för verbal kränkning. Antal gånger.

Hela 32 svarar att det blivit utsatta för verbal kränkning 2-5 gånger under de senaste 2 åren. 15 har blivit utsatta en gång. Jämfört med förra året har det skett en ökning i antal beroende på fler antal svar, men denna gång har det tillkommit 8 Distriktsdomare som svarat 1 gång jämfört med inga förra året.

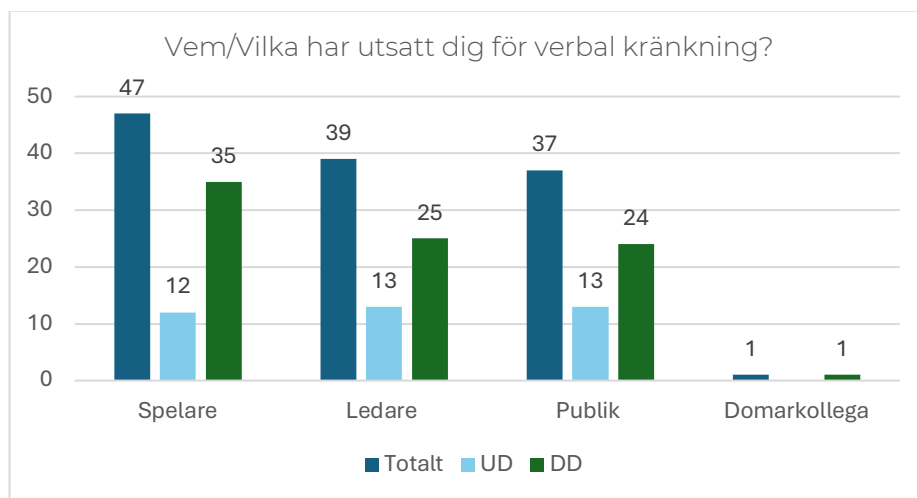

Diagram 2-8: Vilka som har utsatt för verbal kränkning.

Vilka är det som utsätter domare för verbal kränkning? Sett till samtliga svar är det främst spelare som uttrycker sig kränkande mot domare. Det stämmer överens med förra året. Även resterande kategorier visar samma förhållanden som förra året. Det är lite skillnad mellan Ungdomsdomare och Distriktsdomare. Det är större andel spelare som ger sig på distriktsdomare i förhållande till de andra kategorierna. För Ungdomsdomare är det liknande mellan alla kategorier – spelare, ledare och publik. Domarkollegor förekommer mer sällan.

Som exempel på verbal kränkning anges personliga förolämpningar och könsbaserade eller sexistiska kommentarer. Man får höra att man är dum i huvudet, efterbliven, blind, utvecklingsstörd, och man får höra att de inte vill ha en tjej som dömer. Man uttalar sig nedlåtande och ifrågasättande mot kvinnliga domare. Homofobiska och kränkande ord förekommer. Ord som inte behöver upprepas här i sammanställningen.

Rätt vanligt är att man får kritik mot sin kompetens och sina beslut. Hånfulla reaktioner som vill tala om att man är kass undrar om man dömer för första gången, att det är domarens fel att man förlorade.

Om kommentarerna ovan främst representerar spelarnas kränkningar så förekommer det även på liknande sätt från publik och ledare. Grovt språk i affekt och hån kommer från alla roller i matchsituationen.

Social kränkning

Social kränkning är nästa typ av kränkning enkäten tog upp. Totalt 32 av 107 har blivit utsatt för social kränkning. Det motsvarar ca 30 %. Det är något större andel än förra årets 28 %.

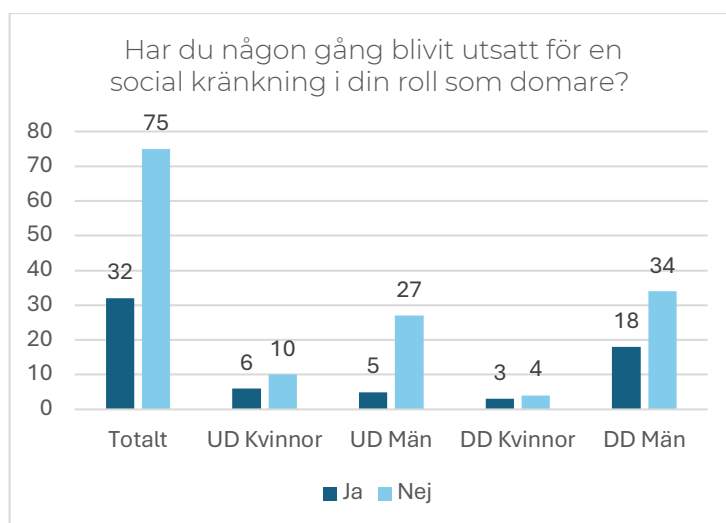

Diagram 2-9: Utsatt för social kränkning.

Av de 32 är 11 Ungdomsdomare och 21 Distriktsdomare. Det är störst antal bland manliga Distriktsdomare. Ökningen från förra året ligger främst i kategorin manliga Distriktsdomare.

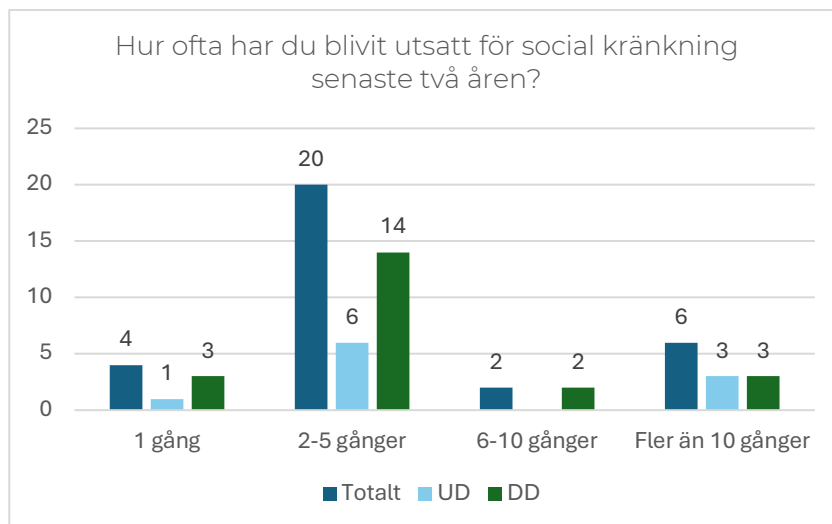

Diagram 2-10: Utsatt för social kränkning. Antal gånger

2-5 gånger under de senast 2 åren anger de flesta som frekvens på social kränkning. 6 av 32 har blivit utsatta fler än 10 gånger och den kategorin är störst ökning i jämfört med förra året.

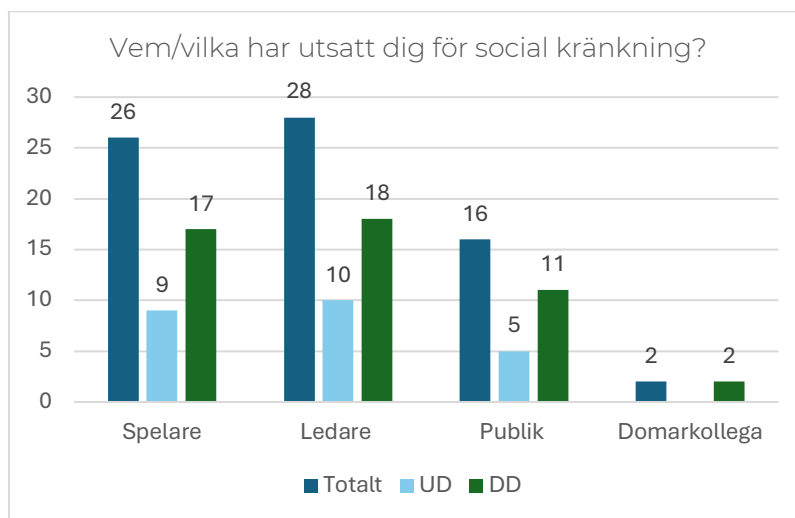

Diagram 2-11: Vem har utsatt för kränkning.

Spelare och ledare är de som till störst del utsätter domare för social kränkning. 26 av 32 respektive 28 av 32 anger spelare och ledare. Hälften anger publiken. Förhållandet är lika mellan Ungdomsdomare och Distriktsdomare förutom att endast Distriktsdomare anger att de har blivit utsatta för social kränkning av sin egen domarkollega.

Exempel på social kränkning som förekommit är dels att man får blickar, gester och miner mot sig eller på annat sätt visar med kroppsspråk till exempel skakande

på huvudet, suckar, rullar med ögonen. Utfrysning och ignorans upplevs också där man inte blir hälsad på, eller inte blir tackade efter match.

Skitsnack bakom ryggen, eller i närheten av en, och ryktesspridning förekommer också. Det sprider negativa rykten särskilt inför matcher skriver någon. En domare beskriver att hen känner sig utesluten ur det egna laget sen man blev domare vilket man ser som en anledning till att sluta döma.

Fysisk kränkning

Gällande fysisk kränkning är det endast 3 av 107 som anger att de har blivit utsatta. Samtliga är Distriktsdomare och män. Det har hänt 1 gång och det är främst spelare som har utsatt domaren. Även ledare och publik anges.

Det har skett en minskning från 2024 då 8 angav att det hade blivit utsatta för fysisk kränkning.

Kränkning i text och/eller bild

6 domare anger att de har blivit utsatta för kränkning i text och/eller bild. Det är en fler än förra året. 3 anger att det hänt 1 gång och 3 anger att det hänt 2-5 gånger. Samtliga är Distriktsdomare och män i varierande åldrar. Kränkningarna har i störst utsträckning kommit från publik (4), men 3 har även angett spelare respektive ledare. Till exempel har någon skrivit väldigt nedvärderande och kränkande om vad man tyckte om domarinsatsen i något typ av forum.

Hot

Gällande hot anger 5 st att man blivit utsatt. 4 är Distriktsdomare och 1 är Ungdomsdomare. Samtliga är män. Antalet förra året var 7. 4 har angett att det skett 1 gång och en har angett att det skett mellan 2-5 gånger. Det är främst publik som är inblandad men även spelare och ledare förekommer.

Hot som har förekommit handlar om att man ska bli slagen efter matchen, eller att man vill ses utanför efteråt.

Obehag inför match

Att bli utsatt för kränkningar och hot kan ge olustkänsla och bringa obehag inför att döma en match. Vi ställde frågan om man någon gång känt obehag inför en match.

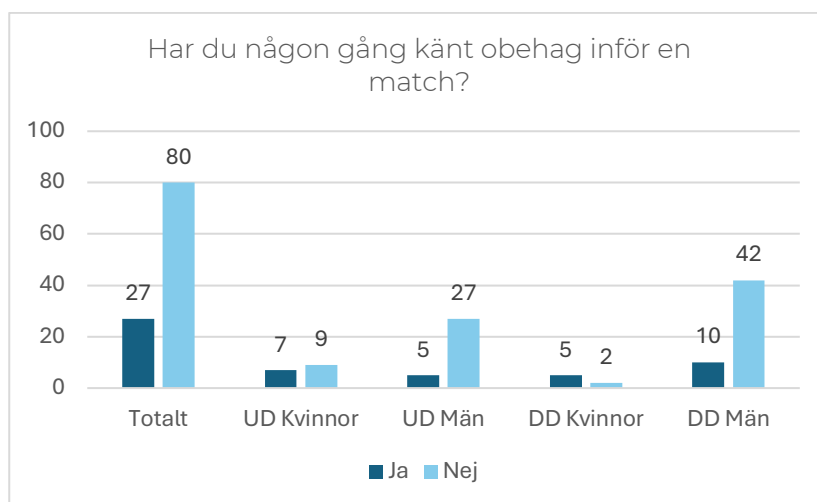

Diagram 2-12: Känt obehag inför match.

27 av 107 anger att de har känt obehag inför en match. Det motsvara 25 %, att jämföra med förra årets 23 %. Av de som har svarat Ja är 12 Ungdomsdomare och 15 Distriktsdomare. Bland Ungdomsdomare är det fler kvinnor som känt obehag medan det är dubbelt så många män bland Distriktsdomare.

Ungdomsdomare anger att det beror på att man vet att de man ska döma har betett sig illa tidigare. Man vet att det kan bli hetsigt och att ledare och spelare alltid klagar och man är rädd att samma kritik som från tidigare tillfällen ska återkomma. Man känner sig otrygg och nervös. Någon skriver att man får så mycket skit från vuxna människor.

Distriktsdomare anger att det är publik och spelare som varit hotfulla innan. Man vet vilka människor som kommer vara där och vet att det har betett sig illa innan. Vissa lag är "kända" för att bete sig olämpligt och skrika.

Både Ungdomsdomare och Distriktsdomare svarar att de blir osäkra på sin egen kompetens och ifrågasätter sin egen förmåga.

Stöd

Om man känner sig utsatt på något vis så är det viktigt att man får stöd inom den verksamheten man befinner sig i. Det behövs och finns stöd från olika håll och vi ville ta reda på om man upplever att man fått det stöd man behöver som domare, när man har blivit utsatt för kränkningar eller hot.

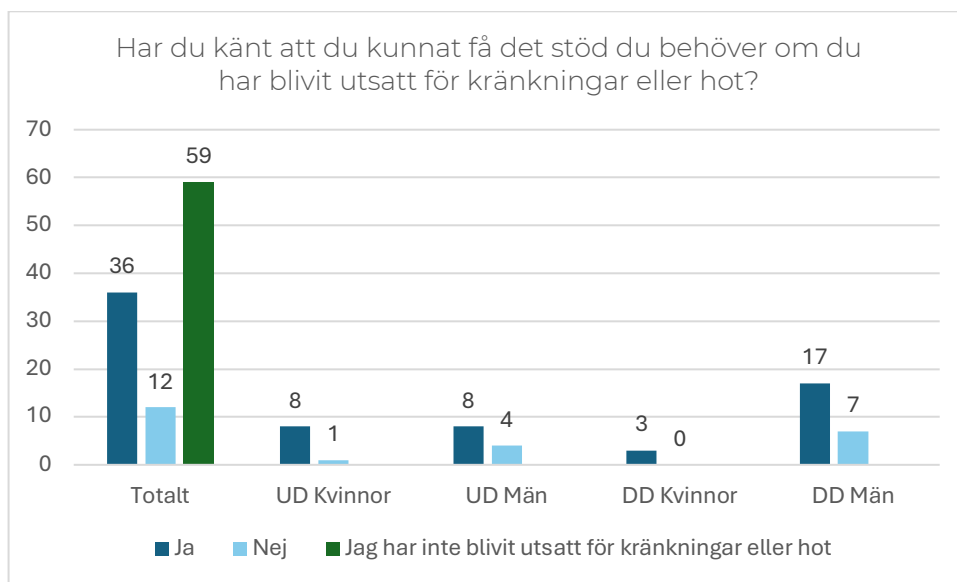

Diagram 2-13: Stöd efter kränkningar och hot.

Det är 48 som svarat Ja eller Nej kring om man känt att man fått stöd när man blivit utsatt för kränkning eller hot. Övriga 59 anger att de inte blivit utsatta för kränkningar eller hot. Det är positivt att 36 av 48 anger att de fått det stöd de behöver. 5 bland Ungdomsdomare och 7 bland Distriktsdomare anger att de inte fått stöd.

Stödet har bestått i att andra har stått upp och agerat t ex talat om för den som betett sig illa att det inte är ok. Främst har man fått stöd genom att kunna prata om det som har hänt – med domarkollegor, hallvärdar och andra. Man känner att man fått moraliskt stöd och man anser att det har hjälpt.

Stödet kommer främst från domarkollegor, domaransvarig, domarcoacher och även domarkommitté. Föräldrar och publik har också ställt upp.

Vilket typ av stöd man hade önskat att man hade fått och från vem? Här anges exempel enligt följande:

- Att tränare kommer och ber om ursäkt istället för att lämna
- Avstämning med någon kontaktperson efteråt.
- Domarcoach på plats.
- Mer samtal från domarkommitté

- Mer stöttning från ledare.

Utifrån de upplevelser man har med sig – positiva och negativa vill vi slutligen veta om man har funderat på att sluta döma pga hallklimatet. Förra året svarade 27 % att man funderat på att sluta. I år har andelen stigit till närmre 31 %.

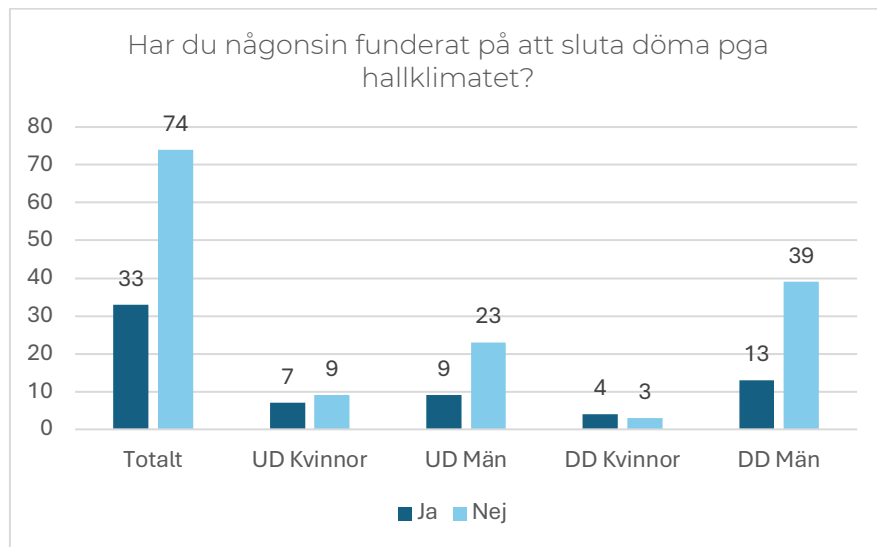

Diagram 2-14: Funderat på att sluta döma pga hallklimatet.

Flest till antal är manliga distriktsdomare, och män totalt. 4 av 7 kvinnliga Distriktsdomare har funderat på att sluta döma. Det är inget större antal men att det är fler är oroande. Antalet Distriktsdomare är samma som förra året men det har skett en ökning bland Ungdomsdomare.

SAMMANFATTNING

Denna rapport sammanställer två enkäter som skickades ut under våren 2025. Båda enkäterna behandlar hallklimat och trygghet och vänder sig till två olika målgrupper inom skånsk innebandy – tränare/ledare och domare. Det är andra året som enkäten skickas ut och antalet svar har ökat med över 12 % totalt. Tack till alla som har deltagit!

Det är ett fortsatt arbete som behöver göras kring att säkra ett gott hallklimat och trygg innebandy för alla inblandade. Vi ser skillnad på vissa plan och åt olika håll men vi ser också tydligt att det finns en bit kvar. Det som många får utstå i våra hallar är inte innebandyns fel utan en attityd- och beteendefråga som förekommer inom andra idrotter och på andra sätt i vår omvärld. Med våra insatser kan vi göra en större skillnad på ett större plan.

För att ytterligare stärka arbetet med att motverka kränkningar och hot inom innebandyn, finns det några rekommendationer att följa som kan vara användbara. Utbildningar, tydliga riktlinjer och policy kan lägga en bra grund för ett hälsosamt förhållningssätt. Det ligger även i linje med den trygghetspolicy som Svenska Innebandyförbundet har lanserat under säsongen. Det krävs en gemensam vilja och önskan att skapa det hallklimat som alla vill ha och uppleva.

Ett införande av utbildningskravet är ett sätt för att sprida kunskap och kännedom om trygg innebandy till fler. Det innebär också att utbildningarna kan bli fler och följa flera spår som utvecklar tränare, och ledare

Föräldrar och övrig publik - personer som är på plats för att titta på innebandy och stötta spelare och lag spelar en stor roll för hur matchklimat upplevs. Utbildningsinsatser för föräldrar kan sprida kunskap om trygg innebandy och skapa förutsättningar för en bättre atmosfär.

Det kan även behövas tydligare riktlinjer och krav för domarens agerande och kunskap i samverkan med förebyggande dialog med föreningar, och mellan föreningar, kring återkommande problem. Särskilt uppmärksamma matcher som kan anses vara lite mer utsatta för hård attityd och hetsig stämning kan sätta ramar för vad som är ok.

På föreningsnivå kan stödstrukturer för både utsatta spelare och föreningsdomare, och de som utsätter andra för kränkning och hot, främja förståelse och förändring av beteende. Det kan även rekommenderas att skapa system för uppföljning och utvärdering av vidtagna åtgärder. Klimatkollen behöver få större synlighet, bli mer tillgänglig så att den är enkel att använda och inte kräver så mycket tid. System för hantering och återkoppling behöver också göras tydligare där förbundet bär ansvar.

I stort gäller att aktivt arbeta med att främja en positiv kultur av ömsesidig respekt, inkludering och fair play inom alla delar av föreningen och inom alla delar av skånsk innebandy. Vi är på god väg men arbetet får inte ta vila.